

Temat: Eucharystia dotykaniem i dotykaniem Boga.

Cele:

- uświadomienie różnicy między pojęciami Eucharystii i Mszy św.
- pogłębienie znajomości ofiarnego wymiaru Mszy św.
- wyjaśnienie sensu osobnej konsekracji chleba i wina
- wzbudzenie troski o świadome, czynne i owocne przeżywanie liturgii przez samych rodziców i ich synów

Formy pracy:

- katecheza
- wspólna modlitwa

Lp.	Przebieg spotkania	Metody
1.	Rozpoczęcie W ramach modlitwy na rozpoczęcie katechezy można odmówić modlitwę ułożoną przez św. Roberta Bellarmina: „Wszystkie sprawy nasze, prosimy Cię, Panie, natchnieniem Twoim uprzedzaj, a pomocą wspieraj, aby wszelka modlitwa i praca nasza zawsze się od Ciebie rozpoczynała i w Tobie kończyła. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen”.	Modlitwa
2.	Wprowadzenie Na początku prowadzący spotkanie wyjaśnia różnicę między Eucharystią a Mszą św. Te dwa terminy w dużym zakresie się pokrywają. Można bowiem powiedzieć: „Idę na Mszę św.” lub „Idę na Eucharystię”. Jednak Eucharystia jest pojęciem znacznie szerszym, bo obejmuje aspekty, które wykraczają poza sam akt kultycznej celebracji, który zamyka się w ramach obrzędu zwanego Mszą św. Ten akt kultyczny zaczyna się pieśnią na wejście a kończy pieśnią na wyjście. Poza Mszą św. istnieje duża przestrzeń kultu Tajemnicy Eucharystycznej. Ten kult to: adoracja Najświętszego Sakramentu, procesja z Najświętszym Sakramentem, Komunia św. dla chorych lub umierających. To wszystko zamyka się w pojęciu celebracji sakramentu Eucharystii. Bo to ciągle jest sakramentalna obecność Boga wśród nas. Dlatego też każdy akt kultu eucharystycznego poza Mszą św. jest ściśle związany z samą celebracją Mszy św.	Wykład
3.	Realizacja „Chrystus jest obecny zawsze w swoim Kościele, zwłaszcza w czynnościach liturgicznych. Jest obecny w ofierze Mszy świętej tak w osobie celebrującego, gdyż „Ten sam, który kiedyś ofiarował siebie na krzyżu, obecnie ofiaruje się przez posługę kapłanów”, jak zwłaszcza pod postaciami eucharystycznymi. Jest obecny swoją mocą w sakramentach, tak że gdy ktoś chrzci, sam Chrystus chrzci. Jest obecny w swoim słowie, bo gdy w Kościele czyta się Pismo święte, On sam przemawia. Jest obecny, gdy Kościół modli się i śpiewa psalmy, gdyż On sam obiecał: „Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20)” (KL nr 7). Celebracja sakramentu Eucharystii ma miejsce przede wszystkim podczas Mszy św. Dzieli się ona na dwie główne części: liturgię słowa i liturgię eucharystyczną właśnie. Na liturgię słowa składają	

	<p>się czytania, homilia, modlitwa wiernych i wyznanie wiary jako odpowiedź na usłyszane słowo (por. Rz 10, 17). Dla naszej katechezy bardziej istotna jest druga część liturgii Mszy św.</p>	
4.	<p>Wydarzenie Ostatniej Wieczerzy, Ofiary Krzyża i Eucharystii są ze sobą ściśle związane. Poprzez Mszę św. pod postaciami chleba i wina uobecnia się Ofiara Krzyża, która rozpoczęła się podczas Ostatniej Wieczerzy. „To prawda, że Ofiara złożona na Kalwarii wystarczyła, by wyjednać dla ludzkości wszystkie łaski zbawienia; Ofiara [Mszy św.] to nic innego jak zebranie jej owoców. Lecz Chrystus postanowił, by Jego Ofiara wciąż się uobecniała dla jednoczenia wspólnoty chrześcijańskiej” – mówił św. Jan Paweł II. Bóg więc chciał, byśmy mieli dostęp do łask płynących z krzyża. Msza św. jest dla nas okazją do czerpania łask i owoców odkupienia. Mówił dalej św. Jan Paweł II: „Za pośrednictwem kapłana sam Chrystus w sposób tajemniczy składa siebie w ofierze, oddając Ojcu dar własnego życia, złożony ongiś na krzyżu. W Eucharystii nie zawiera się jedynie wspomnienie Ofiary złożonej raz na zawsze na Kalwarii. Ta ofiara powraca jako aktualna, ponawiając się sakramentalnie w każdej wspólnotcie, która ją składa przez ręce konsekrowanego szafarza”. Warto dodać tutaj słowa również św. Grzegorz z Nazjanzu skierowane do pewnego kapłana: „Pobożny człowieku, nie ustawaj modlić się i błagać za mną, kiedy przez swe słowo sprowadzasz Słowo, kiedy w bezkrwawy sposób dzielisz Ciało i Krew Pańską, czyniąc użytek ze słowa jak z miecza”.</p>	
5.	<p>Najważniejszym momentem Mszy św. jest Przeistoczenie, czyli konsekracja. Kościół używa tu nazwy transsubstancjacja. Jest to przemiana hostii w Ciało Chrystusa, a wina w Jego Krew. Kapłan powtarza <i>in persona Christi</i> (w osobie Chrystusa) Jego słowa z Ostatniej Wieczerzy. Na słowa kapłana „To jest bowiem Ciało Moje [...] To jest bowiem Krew Moja” uobecnia się bezkrwawo męka i śmierć Chrystusa. Ołtarz staje się górą Kalwarii. Jezus eucharystyczny pozostaje tak długo, jak trwają święte postaci chleba i wina, by stać się pokarmem, by być adorowanym, obnoszonym w procesji, by błogosławić i przebywać wśród nas w tabernakulum (por. J 1, 14a). Warto przywołać słowa św. Tomasza z Akwinu, że „taką wartość ma sprawowanie Mszy św., jaką ma śmierć Jezusa na krzyżu”.</p>	
6.	<p>Warto zwrócić uwagę, że konsekracja następuje osobno, najpierw chleba w Ciało Chrystusa, a następnie wina w Krew. Kościół widzi w tej oddzielnej konsekracji mistyczne rozdzielenie Krwi od Ciała, a więc śmierć Chrystusa. Natomiast podczas śpiewu „Baranku Boży” kapłan dokonuje gestu, którego wierni zwykle nie zauważają. Mianowicie, następuje przełamanie Hostii i zmieszanie jej cząsteczki z Krwią Pańską. To gwałtowne przełamanie kojarzone było z nagłą śmiercią Chrystusa. Natomiast zmieszanie postaci jest ponownym połączeniem Ciała z Krwią i rozumiane było jako zmartwychwstanie Pana.</p>	
7.	<p>Liturgia eucharystyczna kończy się obrzędem Komunii św. W niej jednoczymy się z Chrystusem, przyjmując Go do naszych serc. Niezwykle wymownym jest porównanie Chrystusa do pelikana, który nie mając czym wykarmić swoich piskląt, wyżywił je własnym ciałem i krwią: „Ty, co jak pelikan, Krwią swą karmisz lud” – śpiewamy pieśni św. Tomasza z Akwinu.</p>	

	Natomiast bł. Honorat Koźmiński, wielki czciciel Eucharystii, tak pisał: „Chcesz wiedzieć, jaki jest skutek tego zjednoczenia? Jest nim powolne przemienianie się w Jezusa Chrystusa, bo jeżeli kropla wody drąży kamień, czegoż nie uczyni Pan Jezus w Komunii św., choćby serce przyjmującego było kamienne, często łącząc się z nim”.	
8.	<p><u>Podsumowanie</u></p> <p>Msza św. jest więc takim spotkaniem, w którym nie tylko dotyka nas Bóg, tak byśmy mogli na nowo przekonać się o Jego bliskiej obecności (por. Góra Przemienienia; Mt 17, 7). Jest to również moment, w którym my sami możemy niejako dotknąć Boga realnie obecnego i przyjąć Go do swojego serca jako pokarm na drodze naśladowania Go.</p> <p>Drodzy Rodzice, wasi synowie mają możliwość uczestniczenia w wielkim misterium naszej wiary – misterium Eucharystii. Zależy nam więc na tym, by swoją służbę przy Ołtarzu Pana pełni w sposób najbardziej świadomy, czynny i owocny. Niech będzie to nasze wspólne staranie!</p>	
9.	<p><u>Zakończenie</u></p> <p>Jeśli czas i okoliczności na to pozwolą, warto dać możliwość min. 15-minutowej adoracji Najświętszego Sakramentu. Jeśli nie, modlitwa na zakończenie spotkania: <i>Chwała Ojcu</i>.</p>	Modlitwa